

Standardy Ochrony Małoletnich w Urzędzie Miejskim w Koninie

Preambuła

Niniejszy dokument ma na celu wdrożenie w Urzędzie Miejskim w Koninie zwanym dalej w treści „Urzędem” mechanizmów i zasad postępowania dotyczących bezpieczeństwa wszystkich osób poniżej 18 roku życia, bez jakiegokolwiek dyskryminacji, w tym bez względu na stopień rozwoju i indywidualne możliwości dziecka. Przyjęcie dokumentu podyktowane jest realizacją obowiązku prawnego dotyczącego wprowadzenia standardów ochrony małoletnich (ustawa z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw, na mocy której do ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnymi ochronie małoletnich wprowadzono przepisy dotyczące standardów ochrony małoletnich).

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników w Urzędzie jest działanie dla dobra małoletniego i w jego najlepszym interesie. Każdy pracownik traktuje osobę małoletnią z szacunkiem oraz uwzględnia jej potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec małoletniego przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa i zgodnie z przepisami wewnętrznymi oraz swoimi kompetencjami.

Stosowanie opracowanych standardów w Urzędzie dotyczy w szczególności organizacji praktyk, całego zakresu zadań oraz współpracy z Młodzieżową Radą Miasta Konina, innych działań gminy związanych z upowszechnianiem idei społeczeństwa obywatelskiego oraz lokalnej samorządności wśród dzieci i młodzieży, przyjmowania wycieczek oraz organizacji wydarzeń dla mieszkańców miasta z udziałem dzieci/maleńkich.

§ 1. Podstawowe pojęcia

Personelem jest każdy pracownik Urzędu bez względu na formę zatrudnienia (umowa o pracę, umowa zlecenia, itp.), współpracownik, stażysta, wolontariusz, praktykant lub inna osoba, która z racji pełnienia funkcji lub zadań w urzędzie ma kontakt z dziećmi/maleńkimi.

Dzieckiem/maleńkim jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia.

Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich, dalej jako „osoba odpowiedzialna” - to wyznaczony przez Prezydenta pracownik sprawujący nadzór nad monitorowaniem przestrzegania standardów, ich wdrażaniem oraz realizację w urzędzie, który odpowiada za przyjmowanie zgłoszeń i procedowanie ich zgodnie z przyjętymi zasadami oraz prowadzenie dokumentacji w postaci kart interwencji, a także za udzielenie wsparcia dziecku.

Krzywdzenie dziecka to każde zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej, które ma szkodliwy wpływ na zdrowie, rozwój fizyczny lub psychospołeczny dziecka. Krzywdzenie dziecka może przybrać formę: przemocy fizycznej, przemocy psychicznej, wykorzystywania seksualnego, zaniedbania, przemocy rówieśniczej.

Przemoc fizyczna to celowe użycie siły fizycznej, którego efektem jest lub z dużym prawdopodobieństwem może być, szkoda dla zdrowia, życia, rozwoju i godności dziecka np. bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami itp.

Przemoc psychiczna to szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania m.in.: niedostępność emocjonalna, okazywanie wrogości, umniejszanie, wyśmiewanie, straszenie, nieuwzględnianie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy opiekunem a dzieckiem itp.

Wykorzystywanie seksualne to zaangażowanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, naruszająca prawo i obyczaje

danego społeczeństwa. Z wykorzystywaniem seksualnym mamy do czynienia wtedy, gdy występuje ono pomiędzy dzieckiem, a dorosłym lub dzieckiem i innym dzieckiem, w sytuacji zależności, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w stosunku opieki, zależności, władzy. Celem takiej aktywności jest zaspokojenie potrzeb innej osoby. Aktywność taka może obejmować:

- nakłanianie lub zmuszanie dziecka do udziału w jakichkolwiek prawnie zabronionych czynnościach seksualnych,
- wykorzystywanie dziecka do prostytucji lub innych nielegalnych praktyk seksualnych,
- wykorzystywanie dziecka do produkcji przedstawień i materiałów pornograficznych.

Zaniechanie obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i schemat, w którym rodzic/opiekun lub inny członek rodziny nie zapewnienia odpowiednich warunków rozwoju i dobrego samopoczucia dziecka – tam, gdzie rodzic jest w stanie to zrobić. Może to dotyczyć takich obszarów jak m. in. zdrowie, rozwój emocjonalny, odżywianie.

Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, *bullying*). Przemoc rówieśnicza ma miejsce, gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy, ma charakter systematyczny, a ofiara jest słabsza od sprawcy lub grupy sprawców. Przemoc rówieśnicza obejmuje: przemoc (np. przeżywanie, dogadywanie, ośmieszanie), przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż), przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów), cyberprzemoc/przemoc (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpisów serwisie społecznościowym, umieszczanie w internecie lub film ośmieszający ofiarę, wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika, przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami) pochodzeniem, narodowością, orientacją seksualną, wyznawaną religią czy innymi cechami.

§ 2. Zasady weryfikacji personelu

1. Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub dopuszczeniem do działalności związanej z wychowaniem, edukacją lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, osoba odpowiedzialna realizuje obowiązki określone w art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
2. Osoba odpowiedzialna uzyskuje informacje, czy dane osoby, z którą ma być nawiązana współpraca, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Rejestry są dostępne na stronie: <https://rps.ms.gov.pl/pl-PL/Public#/>.
3. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, przedkłada informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

5. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, składa pracodawcy oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa oraz jednocześnie przedkłada informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi (**Załącznik nr 1**).
6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w pkt. 4 lub 5, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
W przypadku, gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w pkt. 4-6, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub z opieką nad nimi (**Załącznik nr 2**).
7. Oświadczenia, o których mowa w pkt. 5 i 7, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
8. Sprawdzenie osoby, z którą ma być nawiązana współpraca zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, osoba odpowiedzialna wyznaczona przez pracodawcę dokumentuje poprzez utrwalenie w formie wydruku i załączenie do akt osobowych pracownika albo dokumentacji osoby, z którą ma być nawiązana współpraca (**Załącznik nr 3**).

§ 3 Zasady rekrutacji personelu

1. Prezydent lub osoba przez niego upoważniona przed zatrudnieniem personelu uzyskuje dane osobowe, w tym dane wymagane do weryfikacji w **Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym**. W celu sprawdzenia osoby pozyskuje się następujące dane: imię i nazwisko, data urodzenia, PESEL, nazwisko rodowe, imię ojca, imię matki.
2. Prezydent lub osoba przez niego upoważniona przed zatrudnieniem personelu uzyskuje od kandydata/kandydatki informację z **Krajowego Rejestru Karnego**.
3. Informację z **Krajowego Rejestru Karnego** powinni przedłożyć także Prezydentowi lub osobie przez niego upoważnionej radni, jeżeli świadczą osobiście działalność związaną z działalnością oświatową, opiekuńczą, wychowawczą, resocjalizacyjną, religijną, artystyczną, medyczną, rekreacyjną, sportową lub związaną z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich.
4. Wydruk z **Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym**, informację z **Krajowego Rejestru Karnego** oraz oświadczenie o zapoznaniu ze Standardami przechowuje się w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji opisującej realizację usługi pozostałego personelu (umowa cywilnoprawna, rachunek).

5. Wzór Oświadczenia o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich dla Urzędu Miejskiego w Koninie stanowi **załącznik nr 4** do Standardów.

§ 4. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem, a dziećmi

1. Pracownicy Urzędu traktują małoletnich z szacunkiem oraz uwzględniają ich godność i indywidualne potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie.
2. Personel zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi. Należy za każdym razem rozważyć, czy reakcja, komunikat lub działanie wobec dziecka jest adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.

§ 5. Zasady komunikacji między małoletnim, a personelem

1. Zasady ogólne:

- zachowanie cierpliwości i szacunku wobec małoletnich,
- komunikaty bądź działania pracowników powinny być adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe,
- niedopuszczalne jest zawstydzanie, upokarzanie, lekceważenie lub obrażanie;
- nie należy krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci,
- nie należy ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci, obejmuje to m.in. informacje o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej,
- należy szanować prawo dziecka do prywatności, jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić dziecko, należy wyjaśnić to dziecku możliwie niezwłocznie,
- w konieczności porozmawiania z dzieckiem na osobności, zadbanie, aby być w zasięgu wzroku innych oraz poprosić drugą osobę o obecność podczas takiej rozmowy,
- zapewnienie dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w danej sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mają prawo powiedzieć o tym personelowi (w zależności od procedur interwencji, jakie przyjęła instytucja) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy,
- stosowanie reguły fair play i zachęcanie do ich przestrzegania,
- docenianie słownie wysiłku i uczestnictwa, zamiast koncentrowania się na wydajności i wynikach.

2. Pracownikom nie wolno:

- zachowywać się w sposób niestosowny w obecności dzieci; obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby),
- proponować małoletniemu alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci,
- wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec małoletniego lub jego opiekunów,
- stosować działań przemocowych wobec małoletnich,
- utrzymywać wizerunku dziecka dla potrzeb prywatnych (filmować, nagrywać głos, fotografować),
- nie należy publikować zdjęć, filmów ani innych informacji o dzieciach i ich rodzinach w osobistych mediach społecznościowych, np. na Facebooku lub stronach internetowych, lub w mediach społecznościowych urzędu, bez zgody zainteresowanych dzieci i ich rodziców, chyba, że zastosowanie ma wyłączenie wynikające z ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych art. 81 ust. 2 (Dz. U. z 2025 r., poz. 24),
- nie należy angażować się w niewłaściwe korzystanie z mediów społecznościowych, które mogłyby zagrozić dobru małoletnich lub wyrządzić im krzywdę.

3. Kontakt fizyczny z małoletnim:

- powinien być ograniczony do sytuacji, w których jest niezbędny i naturalny oraz może być stosowany i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu,
- jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie np. ze względu na strach, smutek, tęsknotę za opiekunem, itp.,
- jest ochroną przed upadkiem, atakiem lub inną szczególną sytuacją, np. w przypadku napadu złości i fizycznej agresji oraz zachowania zagrażającego dziecku lub innym małoletnim.

4. Zasady kontaktu poza godzinami pracy między małoletnim, a personelem:

- nie zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani nie spotykać się z nimi poza godzinami pracy, obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych). Nie dotyczy to udziału w spotkaniach i wydarzeniach organizowanych poza godzinami pracy personelu przez powołane organy (np. Młodzieżowa Rada Miasta) placówki oświatowe i organizacje pozarządowe;
- jeśli zachodzi konieczność kontaktu, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy),
- utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice są osobami bliskimi wobec personelu) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów,
- co do zasady kontakt z małoletnimi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy urzędu i dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków służbowych.

§ 6. Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi

1. Należy uwrażliwić dzieci na przestrzeganie zasad bezpiecznych relacji i konsekwencje ich nieprzestrzegania.
2. Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi:
 - małoletni mają obowiązek odnosić się z szacunkiem do innych małoletnich, dbać o bezpieczeństwo własne i innych, szanować cudzą własność oraz informować pracowników urzędu o wszelkich formach agresji i przemocy fizycznej, słownej lub psychicznej,
 - małoletni powinni starać się współpracować z innymi, wzajemnie się słuchać, szanować i akceptować, dbać o budowanie przyjaznych relacji, pomagać sobie i wspólnie rozwiązywać problemy,
 - należy umiejętnie wyznaczać granice w relacjach, mówić „nie”, gdy wymaga tego sytuacja.
3. Zachowania niedozwolone pomiędzy małoletnimi:
 - stosowanie agresji fizycznej, słownej i psychicznej,
 - używanie języka hejtu i nienawiści,
 - wyśmiewanie i wykluczanie z grupy,
 - posiadanie jakiegokolwiek broni, noży i innych ostrych narzędzi oraz substancji zabronionych (np. papierosów i e-papierosów, alkoholu, substancji psychoaktywnych, napojów energetycznych),
 - małoletnim nie wolno utrzymywać wizerunku ani nagrywać innych osób bez ich wyraźnej zgody.

§ 7. Zasady podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka oraz osoby odpowiedzialne za podejmowanie interwencji

1. Interwencja, to działanie w celu ochrony dziecka i zapewnienia mu bezpieczeństwa. Zakłada podejmowanie działań zgodnie z najlepszym interesem dziecka i współpracę osób zaangażowanych w ochronę dziecka krzywdzonego. Podstawowym celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia i zapewnienie bezpieczeństwa dziecku poprzez szybką i skuteczną

reakcję. Przepisy prawa zawierają ramowe schematy postępowania interwencyjnego, jednak każda sytuacja jest inna. Podejmując interwencję należy wziąć pod uwagę wyjątkowość każdego przypadku i konieczność dostosowania się do jego specyfiki.

2. Interwencja, czyli reakcja na ujawnione lub podejrzewane krzywdzenie dziecka może przybrać formę:
 - interwencji wewnętrznej – działania podejmowane w celu zatrzymania krzywdzenia i pomocy dziecku z wykorzystaniem wewnętrznych zasobów urzędu,
 - interwencji zewnętrznej (prawnej) – powiadomienie organów i służb o podejrzeniu krzywdzenia dziecka.
3. Interwencja prawna może być realizowana w ramach ścieżek: karnej, cywilnej, procedury Niebieskiej Karty.
4. Każdy członek personelu, który zauważy lub podejrzewa u dziecka symptomy krzywdzenia, jest zobowiązany zareagować – przekazać informację o zaobserwowanym zdarzeniu w formie notatki służbowej osobie odpowiedzialnej.
5. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, urząd poprzez osobę odpowiedzialną składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.
6. O obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (organy ścigania) należy poinformować rodziców/opiekunów dziecka. Jeżeli poinformowanie rodzica/opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.
7. Podstawą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu jest zapewnienie mu bezpieczeństwa, najlepiej we współpracy z rodzicami o ile ta współpraca jest zgodna z dobrem dziecka i leży w jego najlepiej pojętym interesie.
8. Wszyscy pracownicy, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych mają informacje na temat krzywdzenia dziecka są zobowiązani do zachowania w tajemnicy wszystkich okoliczności z tym związanych. Wyjątek stanowi przekazanie informacji instytucjom w ramach działań interwencyjnych oraz rodzicom/opiekunom dziecka w ramach wykonywania przez nich władzy rodzicielskiej.

§ 8. Interwencja wewnętrzna

1. Najważniejsze elementy interwencji wewnętrznej to:
 - zorganizowanie spotkania z rodzicami/opiekunami w celu wyjaśnienia sprawy,
 - ustalenie zasad dalszego postępowania,
 - poinformowanie opiekunów o skutkach negatywnych działań lub zaniechań wobec dziecka.
2. Interwencję wewnętrzną prowadzi się w sytuacji, gdy nie występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa dziecka, zachodzi duże prawdopodobieństwo, że rodzic wykaże gotowość współpracy, potrzebne jest zebranie większej liczby informacji na temat dziecka i jego sytuacji, zachodzi potrzeba dostarczenia rodzicom informacji o zjawisku przemocy, konsekwencjach (w tym prawnych), planowanych działaniach, możliwości otrzymania pomocy.

§ 9. Interwencja w sytuacji podejrzenia przemocy domowej

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U.2024 r., poz. 1673), pod pojęciem przemocy domowej należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:
 - narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
 - naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,

- powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
 - ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
 - istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. Przez osobę doznającą przemocy domowej należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej.
 3. W sytuacji uzasadnionego podejrzenia, że przemoc w rodzinie dotyczy dziecka, należy zawiadomić właściwe organy.

§ 10. Interwencja w przypadku zagrożenia dobra dziecka

1. Podstawę interwencji cywilnej w sytuacji zagrożenia dobra dziecka stanowi art. 572 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024r., poz. 1568 ze zm.).
2. Podjęcie interwencji cywilnej poprzez poinformowanie sądu opiekuńczego (**Załącznik nr 5**) umożliwia rozpoczęcie przez sąd postępowania sprawdzającego i ewentualną ingerencję we władzę rodzicielską poprzez wydanie zarządzeń zabezpieczających dziecko i jego potrzeby.

§ 11. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka

1. Podstawę interwencji karnej w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka stanowi art. 304 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks postępowania karnego oraz art. 240 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny.
2. Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa umożliwia rozpoczęcie postępowania karnego i podjęcie działań przez organy ścigania.
3. W sytuacji, gdy podejrzenie popełnienia przestępstwa dotyczy osoby z personelu Urzędu osoba odpowiedzialna niezwłocznie informuje Prezydenta lub Zastępcę Prezydenta.
4. Interwencję karną w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa można podjąć korzystając z **Załącznika nr 6** do Standardów Ochrony Małoletnich.

§ 12. Interwencja w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka

1. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka lub zdrowie jest bezpośrednio zagrożone należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby dzwoniąc pod numer 112. Wezwania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu. Karta interwencji jest wypełniana w dalszej kolejności.

§ 13. Interwencja w przypadku podejrzenia przemocy rówieśniczej

1. W przypadku podejrzenia przemocy rówieśniczej dziecka wobec innego dziecka należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego rodzicami/opiekunami oraz z dzieckiem doświadczającym krzywdzenia i jego opiekunami.
2. Rozmowy wskazane w pkt. 1 powinny być przeprowadzane oddzielnie. Rozmowy prowadzi osoba odpowiedzialna.
3. W sytuacji, gdy inne dzieci mogą mieć wiedzę o podejrzanym krzywdzeniu, należy z nimi porozmawiać, zapewniając bezpieczne warunki rozmowy oraz dbając o swobodę wypowiedzi. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka doświadczającego krzywdzenia.
4. Ustalenia z rozmów są spisywane na karcie interwencji.
5. Dla dziecka doświadczającego krzywdzenia oraz dla dziecka podejrzanego o krzywdzenie sporządza się oddzielne karty interwencji.

6. Dla dziecka, które dopuściło się krzywdzenia należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań. Plan najlepiej opracować angażując do współpracy rodziców dziecka, o ile jest to możliwe i zgodne z dobrem dziecka.
7. Dla dziecka, które doświadczyło krzywdzenia należy opracować plan pomocy, włączając działania mające na celu zapewnienie mu bezpieczeństwa, w tym izolacji od źródeł zagrożenia.
8. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
9. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 10 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn zabroniony, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu demoralizacji lub popełnienia czynu zabronionego przez nieletniego.
10. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

§ 14. Interwencja w sytuacji ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku związanych z korzystaniem z Internetu

1. W przypadku zgłoszenia dotyczącego ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku, związanych z korzystaniem z Internetu należy:
 - powiadomić rodziców/opiekunów dziecka pokrzywdzonego i dziecka udostępniającego treści,
 - zdarzenie zarejestrować na karcie interwencji, przeanalizować oraz odpowiednio udokumentować np. jeżeli jest to możliwe zabezpieczając treść ujawnionych materiałów,
 - powiadomić policję/sąd rodzinny w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego,
 - przygotować plan wsparcia dla dziecka pokrzywdzonego.

§ 15. Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

1. Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku ma za zadanie:
 - opracować plan pomocy dziecku, a w sytuacji gdy dziecko wymaga wsparcia na zewnątrz należy przekazać rodzicom/opiekunom wskazówki o rodzajach wymaganego wsparcia i możliwościach poszukiwania pomocy,
 - współpracować ze specjalistami udzielającymi wsparcia.

§ 16. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

1. Urząd zapewniając dzieciom dostęp do Internetu za pomocą własnej sieci wifi (lub w inny sposób), jest zobowiązany podejmować działania, które zablokują dostęp do treści nielegalnych, szkodliwych i nieodpowiednich dla dziecka.
2. Warunkiem dopuszczenia dziecka do korzystania z urządzeń urzędu jest zapoznanie go z zasadami bezpiecznego korzystania z Internetu. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo dzieci w Internecie dokłada starań, aby proces zapoznania odpowiadał potrzebom dzieci.
3. Komputery, smartfony i podobne urządzenia udostępniane małoletnim w siedzibie urzędu lub innych pomieszczeniach, których dysponentem jest Urząd, powinny posiadać zabezpieczenia gwarantujące bezpieczeństwo przekazywania danych oraz rozwiązania uniemożliwiające korzystanie ze stron przedstawiających treści niebezpieczne lub nieodpowiednie.
4. Urząd nie bierze odpowiedzialności za zabezpieczenie prywatnych urządzeń elektronicznych małoletnich, z którymi przychodzą do urzędu lub udostępnianych im pomieszczeń.

5. Urząd zastrzega sobie prawo wprowadzenia zakazu korzystania przez małoletnich z urządzeń umożliwiających utrwalanie obrazu i dźwięku podczas realizowanych działań, jeśli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa i/lub konieczność zagwarantowania im prywatności poprzez ochronę przed nagrywaniem.

§ 17. Zasady przeglądu i aktualizacji Standardów Ochrony Małoletnich

1. Wdrożenie oraz realizacja Standardów Ochrony Małoletnich są regularnie monitorowane.
2. Osoba odpowiedzialna ma obowiązek co najmniej raz na dwa lata dokonywać oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
3. Ocena odbywa się z wykorzystaniem ankiety stanowiącej **Załącznik nr 7** do Standardów.
4. Wnioski z przeprowadzonej oceny są pisemnie dokumentowane, a niniejszy dokument w przypadku stwierdzenia takiej konieczności modyfikowany.
5. Wnioski z przeprowadzonej oceny obejmują również identyfikację potrzeb szkoleniowych personelu i dzieci w obszarze ochrony dzieci.
6. Personel oraz rodzice dzieci/małoletnich mogą na bieżąco zgłaszać swoje uwagi i propozycje zmian w standardach.

§ 18. Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu do stosowania standardów, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności

1. Za przygotowanie personelu do stosowania standardów odpowiada osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich.
2. Zadaniem osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu jest:
 - rozesłanie wszystkim członkom personelu dokumentu Standardów Ochrony Małoletnich,
 - odebranie od wszystkich członków personelu oświadczenia o zapoznaniu się z dokumentem Standardów Ochrony Małoletnich oraz zobowiązaniem do jego przestrzegania. Wzór oświadczenia stanowi **Załącznik nr 4** do niniejszego dokumentu,
3. Osoba odpowiedzialna za przygotowanie personelu do stosowania standardów powinna:
 - posiadać wiedzę na temat czynników ryzyka krzywdzenia dzieci,
 - posiadać wiedzę na temat rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci,
 - posiadać wiedzę i podstawowe doświadczenie na temat prowadzenia interwencji na rzecz dziecka krzywdzonego.

§ 19. Udostępnianie standardów

1. Standardy są ogólnodostępne dla personelu, rodziców oraz małoletnich.
2. Dokument Standardów Ochrony Małoletnich, w wersji pełnej oraz skróconej, zawierającej informacje istotne przeznaczone dla małoletnich, z dniem jego przyjęcia zostaje udostępniony na stronie internetowej Urzędu pod adresem www.bipum.konin.eu, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w wersji papierowej w powszechnie dostępnym miejscu w Sekretariacie urzędu.

§ 20. Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

1. Ujawnione lub zgłoszone incydenty i zdarzenia zagrażające dobru małoletniego są dokumentowane z wykorzystaniem karty interwencji, która stanowi **Załącznik nr 8** do Standardów.
2. Rejestr interwencji, który stanowi **Załącznik nr 9** do Standardów, wraz z kartami interwencji jest prowadzony w formie papierowej/elektronicznej.
3. Dostęp do rejestru interwencji oraz kart interwencji posiada Prezydent, Zastępca Prezydenta, Sekretarz oraz osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich i osoby upoważnione przez Prezydenta.

4. Dokumentacja dotycząca incydentów przechowywana jest w zamkniętej szafie, z dostępem osób uprawnionych.
5. Wszystkie informacje zgromadzone w związku z realizacją działań z udziałem dzieci są przechowywane przez okres niezbędny do obrony przed możliwymi roszczeniami.
6. W odniesieniu do dokumentów i danych pozyskanych oraz przetwarzanych zgodnie z Standardami Ochrony Małoletnich Urząd Miejski w Koninie zachowuje wszelkie wymogi wynikające z obowiązującego prawa w zakresie danych osobowych.

§ 21. Postanowienia końcowe

1. Niniejszy dokument wchodzi w życie z dniem jego podpisania.
2. Wszelkie zmiany dokumentu wymagają formy pisemnej.